

Pierwszy Światowy Kongres nt. Twardziny Układowej Florencja, 11–13 lutego 2010 r.

*First Systemic Sclerosis World Congress,
Florence, February 11-13, 2010*

Historycznym wydarzeniem w dziejach reumatologii był Pierwszy Światowy Kongres nt. Twardziny Układowej (*First Systemic Sclerosis World Congress*). Jego organizacja była ukoronowaniem wieloletniej pracy Marco Matucci-Ceriniego stojącego w latach 2004–2010 na czele EUSTAR – Europejskiej Grupy Badania Twardziny Układowej. Organizatorami Kongresu byli oprócz wymienionej grupy EUSTAR: FESCA – Federacja Europejskich Stowarzyszeń Chorych na Twardzinę oraz *World Scleroderma Association*. Tym samym kongres stał się spotkaniem lekarzy i przedstawicieli chorych z całego świata. Honorowymi przewodniczącymi kongresu byli Carol M. Black, Stefania Jabłońska, Thomas A. Medsger junior i Frank Wollheim. Na czele komitetu organizacyjnego stali Daniel E. Furst i Marco Matucci-Cerinic. Z radością odnotować należy udział w nim Otylii Kowal-Bieleckiej – od dawna wielce zasłużonej dla badań twardziny w pracach Międzynarodowego Komitetu Doradczego Kongresu.

Pierwszą uroczystą sesję kongresu prowadził Thomas A. Medsger jr (Stany Zjednoczone). Zgromadzonych w Palazzo dei Congressi we Florencji blisko 1500 uczestników przywitani przewodniczący komitetu organizacyjnego. Wykład o historii badań nad twardziną układową wygłosiła Carol M. Black (Wielka Brytania). Miło było w nim usłyszeć wiele ciepłych słów (i zobaczyć zdjęcia) o zasługach Stefania Jabłońskiej w badaniu twardziny oraz o zorganizowanym przez Stanisława Sierakowskiego razem z zespołem kliniki Krystyny Biernackiej w Świeradowie Zdroju w 1991 r. Międzynarodowym Sympozjum o Twardzinie.

Drugi wykład sesji otwierającej kongres wygłosił Frank H. van den Hoogen (Holandia), który razem z Janet E. Pope (Kanada) opracowuje wspólne europejsko-amerykańskie (EULAR/ACR) kryteria klasyfikacyjne choroby.

Kolejna sesja dotyczyła podstawowych mechanizmów patogenetycznych twardziny układowej. Wykłady wygłosili John Varga (Stany Zjednoczone), Oliver Distler (Szwajcaria) i Yehuda Shoenfeld (Izrael). Po każdej sesji odbywała się prezentacja ustna trzech wybranych komunikatów zjazdowych. Druga sesja dotyczyła zmian w płucach u chorych. Prowadzili ją Otylia Kowal-Bielecka i Athol U. Wells, a wykłady wygłosili Richard M. Silver (Stany Zjednoczone) i Jonathan G. Goldin (Stany Zjednoczone). Kolejne sesje dotyczyły zmian w układzie mięśniowo-szkieletowym i przewodzie pokarmowym (Yannick Allanore – Francja, Terry McNearney – Stany Zjednoczone), zespołem twardzinopodobnym (Laszlo Czirjak – Węgry, Jonathan Kay – Stany Zjednoczone), zmianom nerkowej (Virginia D. Steen – Stany Zjednoczone, Christopher P. Denton – Wielka Brytania), zaburzeniom immunologicznym u chorych (Keith B. Elkon – Stany Zjednoczone, Antonius O. Aliprontis – Stany Zjednoczone), jakości życia chorych (Dinesh Khanna – Stany Zjednoczone, Bobby Thomas – Kanada). Wspomnieć także należy o sesji poświęconej modelom zwierzęcym z twardziny układowej.

W ostatnim dniu kongresu odbyły się sesje dotyczące zmian sercowo-naczyniowych (A. Kahan

Fot. 1. Florencja, 11 lutego 2010 r. Palazzo dei Congressi. Nestor badań nad twardziną układową Thomas A. Medsger jr – honorowy prezydent kongresu z Eugeniuszem J. Kucharzem.

Fot. 2. Florencja, 11 lutego 2010 r. Salone di' Cinquecento w Palazzo Vecchio. Od lewej: Anna Kotulska, p. Klee, Alexander Klee, Eugeniusz J. Kucharz.

Fot. 3. Podczas kolacji kończącej kongres: stoją od lewej: panie Matucci-Cerinic i Silver (odwrócone), Anna Kotulska, Maria Majdan, Marco Matucci-Cerinic, Richard M. Silver; siedzą: Otylia Kowal-Bielecka i Eugeniusz J. Kucharz.

– Stany Zjednoczone, Oliver Vignaux – Francja), wczesnej twardzinie układowej (zespół zajmujący się VEDOSS – *very early systemic sclerosis* – m.in. J. Avouac, J. Fransen, U. Walker i M. Matucci-Cerinic oraz M. Kuwana i M. Cutolo), zespołowi Raynauda i owrzodzeniom palców (Fredrick M. Wigley – Stany Zjednoczone, Robert J. Spence – Stany Zjednoczone). Dodatkowo odbyły się sesje sponsorowane, przede wszystkim dotyczące leczenia chorych na tętnicze nadciśnienie płucne. W ostatnim dniu kongresu odbyły się też sesje spotkania chorych.

Uroczystość otwarcia obrad odbyła się w pięknym Salone de' Cinquecento Palazzo Vecchio. Wśród zaproszonych był wnuk szwajcarskiego malarza Paula Klee (1879–1940). Paul Klee chorował i zmarł na twardzinę układową, a w swoich pracach przedstawiał coraz bardziej uproszczone formy graficzne, przede wszystkim twarzy ludzkiej. Było to zgodnie z uprawianym przez niego kubizmem i odniesieniami do malarstwa dziecięcego. W ostatnich latach ukazało się kilka artykułów, a w czasie kongresu dostępna była książka poświęcona wpływowi choroby, m.in. niszczącej mimikę twarzy, na ewolucję twórczości Paula Klee. Podczas uroczystości otwarcia przemawiali m.in. Paul Emery – prezydent EULAR, rektor i dziekan Wydziału Lekarskiego we Florencji, burmistrz miasta, ale najbardziej w pamięci pozostały wystąpienia chorych i wnuka Paula Klee – Alexandra Klee (syna Felixa Klee, który był jedynym synem Paula i Lily Klee). Dzień śmierci malarza (29 czerwca) jest obchodzony od 2009 r. jako Europejski Dzień Chorych na Twardzinę Układową.

Sesjom wykładowym towarzyszyła prezentacja prac posterowych. Do prezentacji przyjęto 322 prace, ale część uczestników nie dojechała m. in. z powodu trudności w uzyskaniu wizjazdowych. Wśród prac były prace z Polski: „Production of proliferation-inducing ligand (APRIL) by the peripheral blood mononuclear cells from patients with systemic sclerosis” (P. Bernatowicz, M. Bielecki, K. Kowal, A. Łapińska, J. Skowroński, S. Sierakowski, L. Chyczewski, O. Kowal-Bielecka), „Mitochondrial transmembrane potential in T CD4+ and CD8+ lymphocytes of systemic sclerosis patients” (D. Krasowska, M. Szymanek, G. Chodorowska, A. Surdacka), „Rapidly progressive systemic sclerosis with a fatal outcome in male patients” (M. Widuchowska, A. Kotulska, M. Kopeć-Mędrak, E. J. Kucharz), „Study on some lung function parameters in patients with systemic sclerosis in North-East part of Poland” (J. Fryc, P. Siergiejko, K. Tytman, Z. Siergiejko, E. Gindzińska-Sieskovic, J. Rojewska, S. Sierakowski), „Increased production of prostaglandin E2 in the peripheral blood mononuclear cells from patients with diffuse cutaneous systemic sclerosis” (A. Łapińska, M. Bielecki, K. Kowal, O. Distler, J. Chwiecka, I. Domysławska, S. Sierakowski, J. Skowroński, L. Chyczewski, S. Gay, O. Kowal-Bielecka), „Study on capillaroscopic patterns and clinical findings in patients with systemic sclerosis” (U. Jafiszow, S. Sierakowski, O. Kowal-Bielecka), „Serum levels of

angiopietin 1 and 2 in patients with systemic sclerosis” (D. Krasowska, M. Michalska-Jakubus, G. Chodorowska, M. Kowal), „Endothelial microparticles as markers of microangiopathy in systemic sclerosis” (D. Krasowska, M. Michalska-Jakubus, G. Chodorowska), „Transient significant improvement in organ function in a patient with systemic sclerosis treated with autologic haematopoietic stem cell transplantation” (M. Widuchowska, A. Kotulska, M. Kopeć-Mędrak, M. Biedron-Machura, W. Pierzchała, E. J. Kucharz), „Influence of APL positivity on glomerular filtration rate markers in a group of systemic sclerosis patients – 24 months observation” (M. Majdan, E. Wielosz, M. Dryglewska).

W czasie kongresu istniała też możliwość spotkania młodych badaczy z doświadczonymi naukowcami. Polegała ona na tym, że utworzona przez organizatorów para spędzała wspólnie jeden dzień kongresu, omawiając wykłady i postery. Z możliwości tej skorzystała Małgorzata Widuchowska, której opiekunem była Maureen D. Mayes ze Stanów Zjednoczonych.

W ostatnim dniu kongresu odbyło się posiedzenie EUSTAR. Mówiono o sprawach organizacyjnych, a także o długoplanowym programie badania wczesnej twardziny. Utworzona *World Scleroderma Association* zostanie przekształcona w fundację. Nowym przewodniczącym grupy EUSTAR został Ulf Müller-Ladner.

Pierwszy Światowy Kongres nt. Twardziny Układowej był ważnym wydarzeniem. Zgromadził wszystkie znaczące osoby zajmujące się tą trudną terapeutycznie chorobą. Mimo wysiłków twardzina ciągle nie ujawnia swych tajemnic. Dlatego mimo wielu nowości (np. modeli zwierzęcych choroby) ciągle brakuje informacji o dużym wymiarze praktycznym, na które czekają i lekarze i chorzy.

Eugeniusz J. Kucharz